

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 37. Joannes Rex privilegia Anglorum confirmat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul.XIII. A.C.1215. ſti, libertatem & privilegia ſua, primum ab Eduardo Rege, & deinde ab Henrico primo conſeſſa, a Rege Joanne conſtituari petierunt. Quoniam affirmabant, ipſum, cum Wintonii a Cenſuris abſolveretur, juramentum edidiſſe, quod ea conſervaturus eſſet.

Rex Joannes, potentiam Procerum pertimeſcens, quos arma ſibi illaturos non dubitabat, ſi intempeſtively reſiſteret, uſque ad Octavam Paſchæ inducias poſtulavit, quo temporis ſpatio de re tanta deliberaret, & nihil Regio ſaſtigio indignum admitteret. Annuerunt Optimates, & tunc quidem diſceſſum. Illo intervallo Rex Crucem, pie peregrinantium more, accepit, ſimulans ſe in Terram ſanctam profectionem ſuſceptorum eſſe, ut hoſtibus ſuis conſeſſam Crucigeris immunitatem objiceret. In hebdomada Paſchali, conveniunt Optimates armati, duo millia Equitum, ſequenti numeroſiore peditum agmine, Stephano Langtonio Archiepiſcopo Cantuarienſi omnium, quæ agebantur conſcio, etſi ipſe a Regis latere non diſcederet. Die Lunæ poſt Octavam Paſchæ, nempe vigesima ſeptima Aprilis, anno 1215. mittit ad eos Rex Archiepiſcopum, quæſiturum, quænam tandem Privilegia depoſcerent. Ipſi, commentarium, in quo omnia conſcripta erant, remittunt.

Quæ

Quæ cum recitari audiisset Rex, ira acerrime commotus, *multum bis debeo*, Sæcul. XIII.
A.C 1215.
inquit, *quod non etiam Sceptrum & coronam sibi tradi exigant.* Jurejurando deinde affirmavit, nunquam se eis libertatem tam amplam concessurum, qua si potirentur, ipse jam non Rex, sed subditorum mancipium, futurus esset.

Itaque Proceres, a Rege repulsi, electo militiæ Duce Roberto, Gualterii filio, quem exercitus Dei & sanctæ Ecclesiæ Præfectum dicebant, bellum auspicantur, ac non nullas Regias Arces occupant. Quin etiam Londinum intrantes, vastissimam urbem in suam potestatem redigunt, Dominica ante Ascensionem Domini, die vigesima quinta Maji. Tuncque Regi, a suis deserto, vix septem Equestris Ordinis viri fidem servarunt. Dissimulato igitur immani odio, quo in rebelles ardebat, nuncios mittit, qui suo nomine referrent; se, amore pacis impulsus, Privilegia, quæ exoptabant, concessurum. Tum dies ad colloquendum decima quinta Junii præstituta. Illa Rex Joannes Diploma edidit, quod memorata Privilegia complectebatur. In exordio profertur, se ista adhibito consilio Archiepiscopi Cantuariensis, septem Episcoporum, Pandolphi Nuncii Apostolici, multorumque aliorum Optimatum, quorum ibi leguntur nomina, indulisse.

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

In primo capite agitur de Libertate Ecclesiarum, deditque Rex de hac re Chartam quoque separatam, in qua declaratur non obstante quacunque consuetudine, quæ hucusque in Anglia viguisset, Electionem Prælatorum tam in Ecclesiis Cathedralibus quam Regularibus deinceps liberam futuram esse, salvo jure Custodiæ Ecclesiarum & Monasteriorum vacantium, Regi debito. Promittit, se licentiam eligendi non denegaturum, & vult, ut si eam dare recusaret, iis tamen, quibus competit, jus sit electionem peragendi. Hanc Chartam, Ecclesiæ faventem, & speciatim editam, Papa deinde, data Bulla, confirmavit.

In ceteris Articulis, a Rege Joanne tunc concessis, de Feudis, de Silvis, aliisque similibus causis sæcularibus, nihil occurrit, quod non æquitate niti, & ad varios abusus tollendos, aptum videatur. Nihilominus brevi post pœnitentia subiit Regem, irritatum cavillationibus improborum, qui Principem obsidebant, & nequiter exprobrabant; jam præter nomen nihil Regis in eo reperiri, qui sponte turpis servitutis jugum admisisset. Ergo, iterum in furorem actus, lucis quam primo nascens aspexerat, maledicebat, ringebatur, bacillos dentibus comminuebat, & contractos projiciebat. Tum etiam clam mandata dedit, ad bellum
contra

contra Proceres gerendum, & noctu in
 Insulam Vectem * profugit, ubi aliquam-
 diu latuit. Inde Pandolpho Subdiaco-
 no cum quibusdam sociis Romam misso,
 a Papa petiit, ut a juramento, quo se
 nuper ad servanda privilegia obstrinxe-
 rat, absolveretur. Pandolphus, ejusque
 in hac Legatione comites, Papæ expo-
 fuerunt; Barones Angliæ, commota in
 Regem seditione, privilegia justitiæ ad-
 versantia, & Dignitati Regiæ noxia, ex-
 tortisse. Addiderunt: *Vocatis ad se*
Delegatis rebellium frustra objiciebat
Rex, Imperium Angliæ speciali jure Ec-
clesiæ Romanæ esse subjectum, nec licere
sibi, te inconsulto, res novas in regno suo
statuere, tum interjecta Appellatione tu-
tum se fore sub Sacræ Sedis præsidio spe-
rabat. At Barones, sprete Apostolicæ
Sedis auctoritate, Londinum urbem, Re-
gni Caput, nefanda prodicione occupa-
runt, & armati Regem suum ad confir-
manda, quæ obtrudebant, privilegia, com-
pulerunt. Simul his, Regis Legati Pa-
pæ tradiderunt non nullos Articulos, ex
illo Diplomate excerptos, quos causæ
Regis maxime favere existimabant.

§. XXXVIII.

Papa Privilegiis Angliæ adversatur.

Papa memoratis Articulis attente per-
 lectis, supercilio in rugas contracto,
 Z 5 indi-

* Wicht.